

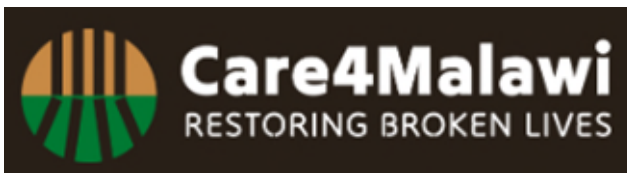
Nieuwsbrief zendingscommissie

Op D.V. zondag 19 mei en maandag 20 mei wordt in onze Hervormde Gemeente Strijen tijdens de kerkdiensten weer de jaarlijkse Pinksterzendingscollecte gehouden. Deze collecte is bestemd voor de familie Barth, die namens Care4Malawi uitgezonden is en voor Karsten en Irene, uitgezonden namens Wycliffe Bijbelvertalers.

U kunt via deze nieuwsbrief meer over deze personen en hun werk lezen en zij hopen dat u hen d.m.v. de zendingscollecte wilt ondersteunen!

Op 20 maart zijn Rik en Caroline Mager definitief teruggekeerd naar Nederland. We hopen afscheid van ze te nemen tijdens de kerkdienst van 30 juni. In deze ochtenddienst zal Rik voorgaan en zullen we ze na de dienst nog de hand kunnen drukken.

Later dit jaar zullen we ook een ontmoeting hebben met Karsten en Irene, die in het najaar op verlof zijn in Nederland. Daarvoor kunt u 20 september in de agenda noteren, ze zullen dan hun aandeel hebben in een kerkdienst.

Stichting Hulp Vervolgde Christenen (HVC) heeft weer de jaarlijkse potgrondactie gehouden.

De Hervormde kerk en de Gereformeerde kerk hebben dit jaar samen hieraan meegedaan.

Op 23 maart konden de zakken opgehaald worden en uiteindelijk zijn er 180 zakken verkocht! Inclusief de giften is er een bedrag bijeengebracht waarvoor 104 bij-

bels weggegeven kunnen worden aan de vervolgte christenen in Azië en het Midden-Oosten en dat in hun eigen taal. Landelijk kunnen er 8400 bijbels weggegeven worden door de potgrondactie.

We willen Ilse de Zeeuw, Otto Notenboom en familie Terlouw bedanken voor de organisatie en medewerking!

Uw donatie voor de zendingscollecte kunt u overmaken op het bankrekeningnummer NL78 RABO 0361 8617 10 (Herv. Gem. Strijen, zending) of via de volgende link:

<https://www.hervormdstrijen.nl/diensten/collectes>.

Zendingswerk is geen mensenwerk, maar God maakt wel gebruik van mensen. En uw gave wil Hij daarvoor ook gebruiken!

Wilt u ook meebidden voor hen en voor allen die in de zending werkzaam zijn? Voor contact met de zendingscommissie is het e-mailadres:

zendingscommissie@hervormdstrijen.nl.

U kunt via bovenstaand e-mailadres ook een papieren versie van deze nieuwsbrief opvragen.

Meer informatie is ook te vinden op onze website:

www.hervormdstrijen.nl/evangelisatie/zendingscommissie.

Karsten en Irene, uitgezonden namens Wycliffe Bijbelvertalers.

Dit is de tijd van het jaar dat we ons visum moeten verlengen. Het ene jaar is dat spannender dan het andere. Dit jaar hadden we het een paar keer een beetje benauwd. Daar vertellen we deze keer iets meer over.

Karsten was voor besprekingen in Maleisië, en bezoekt hier een kerkelijke organisatie die een Bijbelverhalenvertelprogramma hebben, ondersteund door onze organisatie (SIL). Het leuke was: De coordinator bleek Irene te kennen van trainingen!

Lastige vragen

Onder collega's ging vroeger het grapje rond dat als je naar een officiële instantie moest, je altijd met opzet iets van je papieren in de tas moest laten zitten. Dat gaf de ambtenaar de gelegenheid om je uit te foeteren dat je dat papier niet had; vervolgens liep je dan een blokje om, kwam weer terug, en reikte nederig het benodigde papier over. Op die manier bleven de

machtsverhoudingen in stand; de ambtenaar had duidelijk kunnen laten merken dat hij de baas was. Als je in een keer alles wat nodig was inleverde, kon de ambtenaar wel eens om iets gaan vragen wat je nou juist net niet kon leveren!

Tegenwoordig moet alles online gebeuren en gaat dat 'trucje' niet meer op. Bij onze visumaanvraag dit jaar kregen we telkens het formulier teruggestuurd dat er nog weer een papier nodig was, bovenop de standaarddocumenten die we al hadden ingeleverd. Het ging steeds om informatie die we wel konden verschaffen, maar we vroegen ons wel af hoe lang het door zou gaan, en of er een punt zou komen dat we de informatie echt niet meer konden geven - of dat ons antwoord niet geaccepteerd zou worden. Er waren een paar momenten dat we het echt even spannend vonden; het meest spannende was dat toen Karstens visum er eenmaal was en we die van Irene konden aanvragen, opeens Karstens visum weer ingetrokken werd! Zoiets hadden we nog nooit eerder meegemaakt. Na nog weer meer papieren ingeleverd te hebben kwam het gelukkig allemaal toch weer goed en hadden we een dag later allebei ons visum. Prijs God!

Echter, toen Karsten een week later van een buitenlandse reis het land weer binnen kwam werd het weer even spannend! De douaneambtenaar stelde veel meer kritische vragen dan anders: Wat voor werk doe je? Waarom zoveel stempels in je paspoort? Hoe wordt je betaald? etc. Dat zijn geen makkelijke vragen om te beantwoorden. "Bidden met de pet op" en zo rustig mogelijk de vragen beantwoorden was de enige manier vooruit. Karsten was immens dankbaar toen de stempel in zijn paspoort werd gezet en de douanepoortjes openging: Dank u Heer!

In zo'n *periode realiseren we ons altijd weer hoe moeilijk het leven moet zijn voor vluchtelingen en immigranten, die dagelijks met zulke dingen te maken hebben, en voor wie het soms zelfs een zaak van leven op dood is. Voor ons is het slechts wat ongemak en een korte tijd van spanning. Het helpt ons ervan bewust te blijven dat we hier slechts een tijdelijk huis hebben; ons eeuwige huis is noch hier, noch in Nederland, maar bij God. We zijn als pelgrims onderweg, en voor Gods koninkrijk is geen visum nodig!

Om te bidden en danken:

- We zijn dankbaar dat we al 28 keer een visum hebben gekregen en steeds het land weer in kunnen!
- We bidden dat God ons hier-zijn mag gebruiken ter opbouw van Gods koninkrijk.

Sjalom,
Karsten en Irene

Care4Malawi
RESTORING BROKEN LIVES

Nieuwsbrief april 2024

Care4Malawi is een stichting die zich inzet om in Malawi hoop, herstel en blijvende verandering te brengen bij mensen bij wie gebrokenheid is ontstaan door criminaliteit.

We doen dit werk vanuit het Evangelie van Jezus Christus in samenwerking met Prison Fellowship Malawi en andere lokale partners.

De reis en aankomst

Op 2 april was het zover. Na een lange periode van voorbereiding kon de reis naar Malawi beginnen. Vanaf vertrek tot aankomst op het vliegveld in Blantyre waren we in totaal 24 uur onderweg. De reis verliep ontzettend goed. Ondanks enkele spuugincidenten deden de kinderen het voortreffelijk. Ze vonden alles één groot avontuur. Verder geen vertragingen of problemen met de bagage (10 koffers + 5x handbagage).

Een warme deken van 27 graden kwam ons tegemoet toen we op Malawische bodem stapten. *'Ik heb echt overal zweet'*, aldus Matthias. Op het vliegveld werden we verwelkomd door Rodrick Zalimba, directeur van Prison Fellowship Malawi, samen met zijn twee dochters. Een stel wat hier al langer woont, bracht ons naar ons nieuwe (t)huis en had voor een gevulde koelkast gezorgd. Het huis was versierd met vlaggetjes en een spandoek door de laatste bewoners. Letterlijk en figuurlijk een zeer 'warm welkom' :-)

En toen begon het grote uitpakken. Alles was verdeeld over 10 koffers dus het opgeruimde, schone huis was al snel verleden tijd. Doordat we de inventaris van de vorige bewoners konden overnemen, waren veel spullen gelukkig al in het huis aanwezig. We vullen dit nu steeds meer aan met wat nog nodig is, zoals bedden voor de kinderen. Met tekeningen van een IKEA bed zijn we naar een lokale timmerman gegaan. We zijn ontzettend blij met het eindresultaat!

Eerste weken

De eerste twee weken waren de kinderen vrij van school. Dit betekende dat we met z'n allen op pad gingen om dingen in de stad (Blantyre) te regelen en mensen te ontmoeten. Wij wonen aan de rand van de stad en rijden ongeveer 15-20 min om in het centrum van Blantyre te komen.

Er waren veel regelzaken te doen: naast het kopen van spullen voor ons huis brachten we een bezoek aan de bank om onze euro's in te wisselen voor kwacha's (lokale munt), zochten we plekken waar we boodschappen konden doen en een nieuwe gastank konden halen, kochten we Malawische simkaarten voor onze telefoons, zorgden we voor internet en haalden we de post op bij het postkantoor (bedankt voor alle lieve kaarten die we hebben gekregen 😊). Verder kregen we een rondleiding op de nieuwe school van de kinderen en kochten we schooluniformen.

In de derde week gingen de kinderen naar school. Dit gaf ons samen meer ruimte om onze to-do lijst af te werken. Eén van de prioriteiten was het aanvragen van een werkvergunning. De routes die je hiervoor moet bewandelen zijn niet altijd even helder het vergt tijd om alle documenten op orde te krijgen en bij de juiste personen terecht te komen.

Kennismaking

We maakten de afgelopen weken kennis met verschillende mensen. Allereerst met onze nachtwaker Paul en schoonmaakster Violet. Zij werkten ook voor de vorige bewoners. Waar het in Nederland uitzonderlijk is om personeel in huis te hebben, is dit in Malawi heel gebruikelijk. Het geld wat Paul en Violet verdienen, stelt hen in staat hun gezinnen te onderhouden. Verder hebben we onze burens ontmoet en zijn we op bezoek geweest bij de chieft van de buurt. We leren steeds meer gezinnen (met kinderen) kennen via de school en via de kerk. We zijn dankbaar voor alle hulp die aangeboden wordt. Dit helpt enorm in het wegwijzen worden.

Vanzelfsprekendheid

Ondanks dat we het vooraf wisten, worden we geconfronteerd met dingen die we in Nederland vanzelfsprekend vinden maar hier soms anders gaan. Zo moesten we tijdens het koken de gasfles verwisselen omdat die op was, hebben we een dag zonder stroom gezeten en hebben we al meerdere dagen geen water gehad. In de tuin hebben we een grote watertank (zie foto) waar water opgeslagen wordt voor dit soort situaties. Dit voelt een beetje als kamperen. Buiten je tanden poetsen en je gezicht wassen. Dan maar even geen thee, maar gewoon (gefilterd) water bij het ontbijt. Inmiddels weten we ook hoe de 'batterij' werkt die opgeladen wordt door de zonnepanelen en stroom levert wanneer er een black-out is.

Kerk

Al snel werden we uitgenodigd om deel te nemen aan een kerkdienst van Flood Church Blantyre. Inmiddels hebben we deze gemeente een aantal keren bezocht en we voelen ons hier welkom. Bijzonder is dat de gemeente onlangs begonnen is met een nieuwe prekenreeks uit Nehemia: 'Rebuild, Restore, Renew'. Heel toepasselijk voor ons. Het blijft geweldig om zo ver weg van Nederland samen te komen met medechristenen en het geloof te delen. Voelt vertrouwd!

Starten op de nieuwe school

Voordat we naar Malawi gingen, zagen we tegen één ding op; de start van de kinderen op de nieuwe (internationale) school. Het idee om hen 'alleen' te laten op een nieuwe plek, met nieuwe mensen die een andere taal spreken, leek ons als ouders best even slikken. In de aanloop hebben we veel voor de start op school gebeden en velen van jullie met ons. Bedankt hiervoor, we voelden ons gedragen en ondanks dat we er tegenop zagen, zorgde het voor vertrouwen dat God voor hen zou zorgen.

Op dinsdag 16 april was het zover. Om 5 uur ging de wekker. Alle drie hun schooluniform aan, ontbijten, nog even op de foto voor de eerste schooldag en dan: ready to go! Om 6:30 uur reden we weg want alle kinderen worden vanaf 6:45 uur op school verwacht. De lessen starten om 7:15 uur. In de auto merkten we al dat ze er zin in hadden en het was bijzonder te zien hoe makkelijk ze de school en hun klas binnenliepen. Heel dapper! De eerste dag voelde dan ook als een overwinning en om 12:15 uur haalden we drie blije kinderen op! De tweede schooldag was voor Matthias het moeilijkst tot nu toe. Hij had buikpijn en wilde niet naar school. Later hoorden we van zijn juf dat hij deze ochtend een 'break down' had, dat hij moest huilen en naar huis wilde. Gelukkig vingen ze dit goed op en stelden ze hem gerust. Bij het ophalen kwam er uiteindelijk een vrolijke jongen de school uitlopen die weer iets had overwonnen! Het leek alsof deze break down hem hielp te beseffen dat ook als hij verdrietig is, er goed voor hem gezorgd wordt. Hij heeft dit daarna niet meer gehad.

Voor Jolinde en Livia lijkt de stap minder groot. Doordat het onderwijs spelenderwijs is, passen zij zich redelijk makkelijk aan. Het is leuk om te zien dat 'speeltaal' universeel is. Bovendien zijn ze elkaar tot steun. Livia gebruikte deze week al diverse Engelse woorden die ze had opgepikt. Ze vroeg dan thuis de betekenis (*nice, good girl, drink water, really really, me too*).

Al met al zien we deze eerste schoolweken als een grote gebedsverhoring. Dit geeft veel vertrouwen voor de komende tijd!

Start met werken

Binnenkort hoopt Jan-Willem een start te maken met zijn werk voor Prison Fellowship Malawi. Met Rodrick (directeur) hebben we dagelijks contact en we zijn ook een dag bij zijn gezin op bezoek geweest in Balaka. Leuk om hen te leren kennen! Balaka is ook de plaats waar het hoofdkantoor van Prison Fellowship is, zo'n 1 uur en 45 minuten rijden van ons huis vandaan. Deze week gaat Jan-Willem zijn collega's ontmoeten en gaat hij in overleg hoe de inwerkperiode het best ingevuld kan worden.

Het is prettig om deze eerste weken de tijd te krijgen om te 'landen'. Zoveel dingen zijn nieuw en moet je uitvinden, dat kost tijd en energie. Gelukkig erkennen het bestuur van Care4Malawi en Prison Fellowship dat dit nodig is voordat het werk start.

Tot slot

We voelen ons steeds meer thuis in onze nieuwe huis en merken dat we na de drukke weken (en maanden) wat meer stil kunnen staan wat er allemaal gebeurd is. Ook worden we meer bewust van de Afrikaanse geluiden, geuren en kleuren om ons heen. De meeste (westerse) mensen die we spreken vertellen ons dat je wel een jaar nodig hebt om het reilen en zeilen te begrijpen. We betrappen onszelf erop dat we graag zo snel mogelijk 'up and running' willen zijn wat soms leidt tot kleine frustraties omdat we niet weten hoe het werkt. Het is dan goed om te beseffen dat we dit de tijd mogen geven.kunnenf

Dankpunten

- Veilige en soepele heenreis
- Goede 'landing' deze eerste weken
- Gezondheid van ons allemaal ondanks aanpassingen eten/drinken
- Geweldige start van de kinderen op school
- Bereidheid tot hulp en contacten van de mensen om ons heen
- De rust en bevestiging die we ervaren dat het goed is om in Malawi te zijn

Gebedspunten

- Goede start voor Jan-Willem bij Prison Fellowship
- Kracht voor de kinderen tijdens deze intensieve schoolweken en alle veranderingen
- Een betrouwbare en betaalbare auto voor ons als gezin
- Een (tijdelijke) werkvergunning
- Het voedseltekort in Malawi als gevolg van de droogte van de afgelopen maanden
- Geduld, wijsheid en inzicht om wegwijs te worden in het leven hier en hoe we ons moeten verhouden tot de armoede waarmee we dagelijks geconfronteerd worden

Van de voorzitter...

'Uw gebed gevraagd'

Ongelofelijk dat Jan-Willem en Klarinda binnen een jaar na oprichting van Care4Malawi hebben kunnen vertrekken. 'Dankbaar zijn wij dat het werk in Malawi nu kan beginnen'. Werken in een totaal andere cultuur zal een behoorlijke uitdaging worden. In Malawi moet je niet gehaast zijn

niet direct zijn, Malawinesen geven niet graag direct antwoord op een vraag. Ze willen de ander niet teleurstellen. Dat betekent dat je overal de tijd voor moet nemen. Dat is volkomen

anders dan wat we hier in ons snelle directe Nederland gewend zijn. Wilt u daarom bidden om geduld voor hen, dat zij daar mogen aarden, dat God hen zal beschermen en dat het werk van Jan-Willem daar vrucht zal mogen dragen?

Vragen? Belt of mailt u mij gerust.

Hartelijke groet,
Cees de Mooij (Voorzitter en fondsenwerver Car4Malawi)
06 515 00 842 | cees@care4malawi.nl

Steunen en meer informatie

Wilt u ons steunen? Dat kan op verschillende manieren.

Kijk op onze website hoe u ons kunt steunen.

Wilt u gelijk een gift overmaken? Dat kan via de QR-code of via:

NL07 RABO 0371 3461 93 t.n.v. Stichting Care4Malawi

Bedankt voor uw betrokkenheid